

[H. P. Johansen.]

Hensyn til det økonomiske Grundlag for Loven og for det tredie med Hensyn til Kommunernes Selvstyre i Skolespørgsmaal.

Angaaende Formaaalsparagraffen vil jeg gerne sige, at det ikke er mig muligt at se, at der i Virkeligheden er nogen Grund til at nære Ængstelse for den Form og det Indhold, Lovforslaget har paa dette Omraade, thi Loven siger klart og tydeligt, at Kristendomsundervisningen skal være i Overensstemmelse med Folkekirkens evangelisk-lutherske Lære, og i Bemærkningerne til Lovforslaget staar der yderligere, at man har ønsket at fastslaa — der bruges udtrykkeligt den Vending „man har ønsket at fastslaa“ —, at Folkeskolen som hidtil skal hvile paa Folkekirkens Grund. I denne Forbindelse vil jeg gerne understrege, at Folketingsmand J. Oskar Andersen i det andet høje Ting kaldte Formaaalsparagraffen fyldestgørende i den Form, den har. Det er altsaa en konservativ Folketingsmand, en Mand, som er Professor i Teologi, og som staar Indre Mission ret nær, der udtaler sig saaledes om Formaaalsparagraffen. Jeg synes dog, at denne Udtalelse maa virke til at berolige dem, der er utilfredse med Formaaalsparagraffen i den foreliggende Form, dem, der mener, at den ikke yder Sikkerhed nok med Hensyn til Religionsundervisningen og Religionen.

Hvad det økonomiske Spørgsmaal angaar, er der krævet større Tilskud, dels fra konservativ Side, dels fra Venstres Side. Det er naturligvis let nok at kræve større Tilskud til Kommunerne, det er let nok at skrive Regningen, men der kommer en Dag, hvor Regningen skal betales, og saa hænder det, at Oppositionspartierne ikke er hjemme. Saa sent som i Eftermiddags har vi set, at det ikke var muligt at faa Oppositionspartierne til at stemme for en Indtægtslov, der skal dække Udgifter, som er vedtaget af Rigsdagen. Regeringspartierne har altsaa ikke kunnet imødekomme Oppositionens Krav med Hensyn til større Støtte til Kommunerne paa dette Omraade.

Man har dernæst fra Venstres Side for at stemme for Lovforslaget krævet, at der i visse Tilfælde skal være $\frac{2}{3}$ Majoritet i Sogneraadene, for at Skolereformer kan gennemføres. Alene dette Krav er af en saadan Karakter, at det var umuligt, naar Venstre fastholdt det, at opnaa Enighed om Lovforslaget. Et Parti kan jo ikke forlange, at det, efterhaanden som det bliver Mindretal ude i Kommunerne,

delvis skal kunne regere i Kraft af et Mindretal. Vi synes ogsaa fra vor Side, at det udtrykker en Mistillid til Sogneraadene, og det er der ingen Grund til at tilkendegive.

Vi staar nu over for Afslutningen af 3—4 Aars Arbejde med denne Sag, og derfor kunde jeg ønske at minde om et Par Ord, der findes i Folketingsudvalgets Betænkning om Skolelovforslaget, hvor de Herrer Arnth Jensen, Julin og Hans Pinstrup skriver, at „de af Ministeren og Flertallet stillede Ændringer i mange Maader er en Forbedring“. Det er i Virkeligheden et klart og tydeligt Udtryk for, at der atter og atter under disse Forhandlinger er gjort Indrømmelser, særlig til Partiet Venstre. Men der kommer jo et Tidspunkt, hvor Regeringen ikke kan gøre flere Indrømmelser, og dette Tidspunkt er vi desværre naaet til, uden at der er opnaaet Enighed. Derfor foreligger der en Fler-talsindstilling og 2 Mindretalsindstillinger. Jeg kan godt beklage, at der ikke er opnaaet Enighed, men jeg maa anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, som de to Mindretal har stillet, og at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget, og hvori det er forelagt her i Tinget.

Stegger Nielsen: Som udtalt af Udvalgets ærede Ordfører, det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen), staar vi nu i Løbet af kort Tid ved Afslutningen af et Arbejde, der har strakt sig over 3—4 Aar, men hertil er at bemærke, at dette lange Tidsrum har været fordelt mellem Rigsdagens Ting paa den Maade, at der kun har været beskaaret Landstinget de 3 Uger. Det er lidt af saa langt et Tidsrum, og det er for lidt, meget for lidt! Det er, hvad Tiden angaar, en Arbejdsfordeling, som er uheldig. Det er allerede sagt, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed, idet Udvalget har delt sig i et Flertal og to Mindretal; da Uoverensstemmelserne blev gjort op, har de alligevel vist sig at være saa store, at Enighed ikke var til at opnaa.

Det Parti, jeg repræsenterer, har under Nr. 1 i Betænkningen stillet et Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig at motivere. For det første har det været os magtpaaliggende at sikre den nye Lov om Folkeskolen en tilfredsstillende Formaaalsparagraf, det vil sige en Formaaalsparagraf, der klart udtrykte, at den danske Folkeskole ikke alene er en Skole med Kristendomsundervisning, men en kristen Skole.